

[Helga Pedersen.]

havde det været bedre at samle alle herhenhørende spørgsmål og problemer i en særlig lov, men det er vel bl. a. af hensyn til lovgivningen i de andre nordiske lande nok rigtigt, i hvert fald på indeværende tidspunkt, at bevare lovforslagets bestemmelser. Som bestemmelsen i § 22 er formuleret, skulle den på rimelig måde imødekomme både ophavsmandenes og radioens interesser.

Det vanskelige problem træffer vi jo nok i lovforslagets § 45 om den udøvende kunstners rettigheder. Jeg fremførte under første behandling nogle reale betragtninger imod skuespillernes vetoret — hvis jeg tør bruge det udtryk — og disse betragtninger forekommer mig stadig væsentlige. Men ved den ændring, som vi nu foreslår, hvorefter de store forestillinger fra det kgl. teater er sikret for radio og fjernsyn, synes jeg, at man imødekommer mine indvendinger så betydeligt, at jeg mener, man kan nøjes med denne ændring, i hvert fald indtil videre, og så se, hvorledes det udvikler sig.

I kapitlet vedrørende ophavsrettens overgang er der sket den vigtige ændring, at ophavsmandens ret til at hæve forlagsaftalen under de i § 36 nævnte betingelser, kan fraviges ved aftale mellem parterne. Derimod fastholder vi reglen i § 37 om trykkerisedlen og opgørelsen mellem forfatter og forlægger som ufravigelig, for så vidt aftalen i denne retning er til skade for forfatteren. Jeg anser det for en fordel, at reglerne om parternes misligholdelsesbeføjelser er blevet bragt mere på linje med almindeligt gældende regler i dansk ret.

Det nævn, der i § 54 foreslås oprettet, og som jeg har fremsat visse indvendinger imod, har jeg efterhånden forsonet mig med. Dels har man jo allerede ved lovforslagets anden fremsættelse understreget, at den endelige afgørelse alene refererer sig til den administrative afgørelse, således at parterne ikke afskæres fra beskyttelse ved domstolene, dels har vi jo fået nærmere og tilfredsstillende oplysninger om, hvorledes den højtærede minister tænker sig et sådant nævn sammensat.

Afsnittet om straf og erstatning i kapitel VII har gennemgået en mindre ansigtsløftning. Jeg tror, at de foreslåede straffe-

regler dækker ethvert behov for straf ifølge denne lovgivning. Grovere tilfælde af krænkelse på disse områder vil formentlig bringe forholdet ind under andre og strengere lovbestemmelser.

De tidsfrister, lovforslaget opererer med, er blevet grundigt drøftet. Man har fastholdt de 50 år fra ophavsmandens død i § 43, de 25 år i § 45 for scenekunstnerens vedkommende og de 25 år for grammofoonpladerne. Det er jo en rent skønsmæssig vurdering af behovet for beskyttelse, der her finder sted, og der kan selvfølgelig anføres gode grunde for andre tidsfrister, men nu står vi altså i de nordiske lande stort set fast ved de foreslåede frister, og jeg tror, at vi skal blive derved.

Tilbage er vel så på det ophavsretlige område kun spørgsmålet, hvornår vi har kræfter og energi til at gå i gang med overvejselsen, om der er brug for en yderligere beskyttelse for de værker, hvis ophavsretlige beskyttelsestid er udløbet. Udvalget har fået et eksemplar af kommissionsbetænkningen om dette problem. Den bærer for resten en meget fremmedartet titel, den hedder betænkning om *Domaine public Payant* m. v., hvor jeg dog nok vil tro, at dette „m. v.“ dækker over det danske „med videre“.

Betænkningen indeholder et lovudkast om en 5 pct.s afgift på visse gengivelser af visse værker. Udvalget har ikke haft realitetsovervejselser med hensyn til, om denne vej er farbar, og jeg skal her blot spørge den højtærede minister, om ministeriet har overvejselser i så henseende.

Tilbage har jeg så kun nogle få bemærkninger om fotografiloven. På mange områder er problemstillingen, således som det ærede medlem hr. Lars M. Olsen fremhævede det, ganske parallel med ophavsretslovens problemer, og derfor ser vi også, at et stort antal af de ændringer, der er foreslået, vedrører spørgsmålet om at nærme fotografilovens bestemmelser til ophavsretslovens bestemmelser. Det ses af bemærkningerne i betænkningen, at en del af drøftelserne har angået retsforholdet mellem pressefotograferne og Danske Dagblades Fællesrepræsentation. Det er et vanskeligt område for ikke sagkyndige at trænge til bunds i, men jeg håber, at vi ved de nu foreslåede regler har fastlagt rammen for fotografernes